

Arbejdet meget at bemærke. Jeg sigter selvfølgelig ikke til den højtærede Formands Ledelse, som hverken bør eller kan være Genstand for Kritik her, jeg sigter udelukkende til Regeringens Ledelse af Arbejdet, og jeg vil gerne benytte denne sjældne Lejlighed, hvor vi har en Mulighed for at høre et Ord fra den højtærede Statsminister, til at spørge ham om, hvor længe det er Hensigten at forlænge Rigsdagens Arbejde ind i denne Sommer. Det er bekendt, at det er Regeringens Program, at der ingen Sommersamling skal holdes, og derfor vil det være af Interesse at vide, hvilke Maaneder den højtærede Minister henregner til Sommeren og hvilke ikke. Det kunde overhovedet være ønskeligt at erfare, hvor længe Ministeren vil holde Rigsdagen sammen, for at Medlemmerne af andre Partier kan bivaane de to Regeringspartiers Forsøg udenfor Salen og udenfor Udvalgene paa at finde hinanden i de store Spørgsmaal, som endnu ikke er løst. Som bekendt er overhovedet intet af Samlingens store Spørgsmaal løst endnu. Det ærede Medlem Hr. Parkov har for nylig i en Tale i Nordsjælland gjort nogle Bemærkninger om Forholdet mellem de to Regeringspartier og har der sagt, at naar de konservative Vælgere undertiden klagede over, at de ikke mærkede de Konservatives Betydning i Samarbejdet, saa burde de bemærke en Ting, og det var den Paavirkning, som de Konservative øvede paa Regeringen, og som havde givet sig saa mange Udslag, ikke mindst i den nuværende Regerings og dens nærmeste Venners Opfattelse i Militærspørgsmaalet. Se, en saadan Paavirkning kræver maaske lang Tid, og hvad jeg derfor bl. a. gerne vilde vide den højtærede Ministers Mening om, er, hvor mange Maaneder han endnu i denne Sommer vil lade sig paavirke af de Konservative efter den af det ærede Medlem Hr. Parkov givne Meddelelse. Med Hensyn til Paavirkningen, dens Indfyldelse og Resultater har jo Føreren for de Konservative i Landstinget fremsat en anden interessant Udtalelse, som gaar ud paa, at hvis de Konservatives Paavirkning af Ministeriet ikke har sat tilstrækkelig Frugt, saaledes at man kan enes, maa Sagen vente. Ogsaa derfor vil jeg gerne vide den højtærede Statsministers Mening om, hvor længe de Konservative skal have Adgang til at søge at paavirke Venstre, inden de bestemmer sig til at blive enige eller ikke enige med Regeringen, afgøre Sagen eller lade den vente. For os andre, som staar ganske udenfor alt, hvad der foregaar, vil det jo

have nogen Betydning at vide, naar disse Overvejelser er færdige, og hvornaar vi igen kan indfinde os i Rigsdagen med den Opfattelse, at det er en Rigsdag, der sidder sammen her, og ikke en Tilhørerskare, som venter paa, at Skuespillet skal begynde.

Dernæst vil jeg gerne rette et andet Spørgsmaal angaaende Sagernes Ledelse til Regeringen, og det er, hvor mange Sager der endnu skal behandles her, medens vi forhandler om Militærløvene. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Borgbjerg) har allerede gjort opmærksom paa, at Militærlovsforhandlingen, som tidligere her i Landet er blevet behandlet med en vis Alvor og derfor ogsaa i en vis Sammenhæng, nu behandles som en temmelig ligegyldig Affære, som man skyder alt muligt ind i. Man har saaledes ført Kirkeløvene igennem her i Tinget under disse Forhandlinger, og nu skal man til at føre den lille Toldlov igennem. Maaske skal vi næste Gang midt under Forhandlingerne om Militærlovsforslagene til at forhandle om den højtærede Indenrigsministers Forslag om kommunalt Bidrag til en Sporvej i Gentofte og Gladsaxe. Derefter kommer maaske Turen til Tillægsbevillingsloven, som jo helst skal være færdig en Gang; jeg vil gerne vide den højtærede Statsministers Mening om, hvorvidt den ogsaa skal afbryde Militærlovsforhandlingen. Det er sagt af den ærede Ordfører for de Konservative, at der var meget Jageri. Ja, undertiden kan det jo være nødvendigt at skynde sig, hvis man skynder sig for at faa noget gennemført, men naar vi jages frem og tilbage for ikke at faa noget gennemført, er Jageri en temmelig meningsløs Beskæftigelse. Vi, der sad og skulde forhandle om Tillægsbevillingsloven oppe i Finansudvalget, maatte enten undlade at være til Stede her under de kirkelige Lovforslags Behandling, eller ogsaa maatte vi jage op og ned mellem Udvalgsværelset og Folketinget for at komme tidsnok til Afstemningerne. For Øjeblikket sidder Valglovskommissionen, som dette Ting har valgt Medlemmer til, og forhandler. Den højtærede Formand er Medlem af Valglovskommissionen, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg er Medlem, jeg er Medlem. Vi kan jo dog ikke jage op og ned, holde Tale i Kommissionen og holde Tale her og høre alt, hvad der foregaar.

Hvad er det overhovedet for en Maade, Ledelsen behandler Sagerne og dette Tings Medlemmer paa? Jeg har det Indtryk, at det selvtølgelig ikke skyldes nogen ond Villie. Selvfølgelig har Regeringen, og maa